

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 27. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 17. april 2015

Tidspunkt: Kl. 11.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Morten Bødskov (S), Jacob Lund (S), Helge Vang Jacobsen (RV), Holger K. Nielsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Mette Bock (LA) og Lars Barfoed (KF).

Desuden deltog: udenrigsminister Martin Lidegaard og minister for fiskeri, landbrug og fødevarer Dan Jørgensen.

L Mødet startede for lukkede døre.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3382 (udenrigsanliggender) den 20. april 2015

Udenrigsministeren sagde, at han ville forelægge rådsmødets vigtigste sager vedrørende udenrigsanliggender. Punkterne var til orientering.

1. Latinamerika og Caribien

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3382 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren: På mødet i Udenrigsrådet vil der være en strategisk drøftelse af EU's forhold til Latinamerika og Caribien. Vi havde sidste gang en lignende strategisk drøftelse om Afrika. Latinamerika spiller en voksende rolle i den globale verdensorden. Vi ser, at aktører som Kina og Rusland i stigende grad gør deres interesser gældende, og det er derfor vigtigt, at EU og Danmark styrker samarbejdet med regionen.

Rådsmødet den 20. april forventes at omhandle EU's overordnede relationer til regionen, ikke mindst i lyset af det kommende topmøde den 10.-11. juni i år i Bruxelles mellem EU, Latinamerika og Caribien. Drøftelsen finder samtidig sted i lyset af udviklingen i Cubas relationer med USA, EU's forhandlinger med Cuba og fredsforhandlingerne i Colombia mellem regeringen og oprørsbevægelsen FARC. Situationen i enkelte lande kan derfor også blive drøftet.

Generelt er der en høj grad af værdifællesskab mellem Europa og Latinamerika: Demokrati, menneskerettigheder og bæredygtighed er emner, som vi er fælles om at ønske fremmet. Latinamerika og Caribien har oplevet økonomisk vækst og stor fremgang i de seneste år, selv om ulighed fortsat er et problem. Regionen udgør derfor også et interessant marked for europæisk og dansk erhvervsliv.

Samtidig er regionen en vigtig aktør for at nå i hus med en ny klimaaf tale i Paris, hvorfor der også er en klimadiplomatisk anledning til at opdyrke og styrke alliancer. Det er jeg overbevist om at vi vil se afspejlet på topmødet til sommer. Fra regeringens side arbejder vi målrettet på at styrke relationerne til Latinamerika, og bl.a. vores ambassadeåbning i Colombia sidste efterår er et led i dette.

2. En ny europæisk naboskabspolitik

– Rådskonklusioner

JOIN (2015) 0006

Rådsmøde 3382 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udenrigsministeren: På rådsmødet forventes vi at vedtage rådskonklusioner om den netop påbegyndte gennemgang af EU's naboskabspolitik. Allerede nu synes der at være enighed om behovet for en mere differentieret – eller på dansk – skræddersyet tilgang. Tanken er, at man skal kunne tilpasse naboskabet og den strategiske indsats til det enkelte lands situation og ønsker, samtidig med at man bevarer princippet om en samlet ramme for EU's forbindelser til de pågældende lande. Mere konkret forventer jeg, at det f.eks. vil komme til at betyde, at man kan fortsætte med den nuværende meget brede tilgang i nogle lande, mens man i forhold til lande, som p.t. ikke ønsker yderligere integration med EU, kan fokusere på samarbejde om emner af fælles interesse – f.eks. energi, sikkerhed og migration. For lande i egentlig konflikt kan et meget snævert samarbejde fokuseret på konfliktløsning og statsopbygning give god mening.

Helt afgørende er det selvfølgelig at høre, hvordan naboskabslandene selv ser vores samarbejde. I mandags deltog jeg således i et møde med de sydlige naboskabslande i Barcelona, hvor vi havde en god dialog om landenes og EU's ønsker til det fremtidige samarbejde. På samme måde mødes vi med de østlige naboskabslande i marginen af rådsmødet den 20. april, ligesom Rigatopmødet den 21.-22. maj vil udgøre et vigtigt element i formuleringen af en ny naboskabspolitik for EU.

Lad mig her knytte et par bemærkninger til Rigatopmødet og forholdet til de østlige naboer. I EU-kredsen er der netop nu megen diskussion om erklæringstekstens omtale af det såkaldte europæiske perspektiv for østpartnerlandene. Det handler om, hvorvidt de på sigt kan søge og få medlemskab af EU. Her vil man sandsynligvis fastholde den linje, som blev lagt på topmødet i Vilnius i 2013, hvor man "anerkender de europæiske forhåbninger og valg hos visse partnere". Der pågår dog lige nu meget intensive forhandlinger om teksten, og enkelte lande har i denne uge signaleret, at man umiddelbart end ikke vil tilslutte sig Vilniusteksten fra 2013. Det er vigtigt, at der opnås et kompromis, som alle kan være tilfredse med, så vi fastholder enigheden i EU. Enighed og sammenhold er helt afgørende forudsætninger i vores støtte til østpartnerlandene og for vores tilgang til Rusland.

Samtidig er det meget vigtigt, at vi i EU-kredsen anstrænger os for at imødekomme de tre associerede lande – Ukraine, Moldova og Georgien – når de beder os om at signalere, at landene har en europæisk fremtid. Jeg ved fra mit besøg i Georgien tidligere i denne uge, at både befolkning og regering følger signalerne fra EU meget tæt. Hvis man i eksempelvis Georgien opfatter det som om, at døren til Europa er ved at lukke sig, kan vi ikke lænere tage for givet, at landene vil fortsætte den proeuropæiske orientering eller for den sags skyld den dedikerede indsats i reformsporet. De skal selvfølgelig især reformere sig

for deres egen skyld, men deres ledere har stærkt behov for vores signaler i den proces. Dem bør vi være rede til at levere.

Lars Barfoed fandt regeringens naboskabspolitik fornuftig, men ville gerne vide, om Københavnskriterierne blev diskuteret, eller om de lå fast? Man kunne have sin tvivl om, hvorvidt man sørger for at sikre, at landene opfylder Københavnskriterierne, inden de bliver fuldgyltige medlemmer.

Holger K. Nielsen støttede regeringens politik på området. Han berettede, at Udenrigs-politisk Nævn på et besøg i Hviderusland for 6-7 år siden havde haft nogle gode diskussioner med oppositionen derovre. Hviderusserne ville meget gerne rejse til EU-landene, men det var dyrt at få visum. De gav derfor udtryk for, at det ville være en enorm hjælp, hvis man kunne sænke prisen på visa til EU. Kunne man diskutere det som en mulighed for meget håndgribelig hjælp til demokratiske kræfter i naboskabslandene? Deres rejser til EU kan ske med det formål at studere, tage kontakt med andre partier osv.

Udenrigsministeren svarede, at ingen diskuterer relevansen eller indholdet af Københavnskriterierne. De ligger fast. Man var dog ikke i nærheden af at diskutere medlemskab for de tre associerede lande, som ministeren havde nævnt. Den visumliberalisering, som Holger K. Nielsen havde nævnt, optog landene meget, fordi det for dem også er en meget symbolsk gestus at få tilladelse til at rejse ind i Europa på turist- eller studieophold uden at skulle betale. EU stiller ret skrappe krav til, at landene selv har styr på, at de personer, der tager af sted, bliver registreret korrekt, og at der er kontrol med, hvem der kommer ind og ud. Det skal landene leve op til for at få en visumftale med EU.

Moldova havde fået en sådan visumliberaliseringsaftale, og Ukraine, Georgien og Hviderusland vil gerne have det og arbejder på at få gennemført de nødvendige tekniske og politiske reformer. Ministeren vidste ikke, om et eller flere af landene vil være nået så langt inden Rigatopmødet, men der er ikke tale om mange år, før det kommer til at ske - snarere måneder. Hvad angår et egentligt medlemskab, er der dog tale om år, også selv om landene fortsætter i deres nuværende spor.

Pia Adelsteen spurgte, om Udenrigsministeriet kunne sende en opgørelse over, hvad et visum koster fra de nævnte lande kontra en flybillet til EU?

Udenrigsministeren ville gerne prøve at skabe et overblik over gebyrerne for de forskellige lande. Det ville dog til dels vise liberaliseringen, dvs. en sænkelse af gebyrerne.

3. Strategisk analyse af EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske udfordringer

– *Orientering*

Rådsmøde 3382 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

4. Libyen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3382 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 714, senest behandlet i EUU 9/3-15)

Udenrigsministeren: På rådsmødet vil vi også drøfte den seneste udvikling i Libyen. Situationen er yderst alvorlig. Det er dybt bekymrende, at det sikkerhedsvakuum, som Libyen desværre befinder sig i, har givet ekstremistiske grupper mulighed for at styrke deres positioner i landet. Den eneste holdbare vej frem er en politisk løsning på konflikten. Derfor er det også yderst positivt, at de implicerede parter har valgt at genoptage forhandlingsprocessen under ledelse af FN-generalsekretærens særlige udsending i Libyen, Bernardino Leon.

På rådsmødet vil der blive udtrykt et håb om, at alle parter griber denne mulighed for at forhandle en aftale om en våbenhvile og en samlingsregering på plads. En sådan aftale er en forudsætning for, at det internationale samfund, herunder FN og EU, kan støtte den kommende forsoningsproces og genopbygning af landet.

Udenrigsrepræsentant Mogherini vil på rådsmødet eventuelt fremlægge konkrete forslag til, hvordan EU kan bidrage aktivt. Hvis der opnås enighed om våbenhvile og en samlingsregering, vil EU kunne intensivere sin støtte markant lige fra kapacitetsopbygning af det libyske myndighedsapparat over støtte på demokrati- og menneskerettighedsområdet til samarbejde på migrations- og anti-terrorområdet samt muligvis til CSDP-indsatser, bl.a. inden for overvågning af våbenhvile, sikring af strategisk infrastruktur og grænsesikkerhed. I det omfang, der bliver tale om militære CSDP-indsatser, vil Danmark som bekendt ikke kunne deltage på grund af forsvarsforbeholdet.

Fra dansk side bakker vi op om en aktiv EU-indsats i Libyen og støtte til FN's forhandlingsbestrebelse, og vi hilser en drøftelse af EU's engagement i Libyen velkommen. Mulige tiltag skal koordineres tæt med FN, Libyen og relevante partnere.

Nikolaj Villumsen bad ministeren uddybe, hvilke kræfter man samarbejder med i Libyen.

Holger K. Nielsen pointerede, at flygtningesituationen er det mest alvorlige problem p.t. Italien har som modtagerland enorme vanskeligheder med at håndtere flygtningestrømmen. Den har også med Libyenkonflikten at gøre, fordi den risikable bådtransport af flygt-

ninge også sker i forlængelse af sammenbruddet i Libyen. Ville man ikke berøre det på rådsmødet? Det var svært at være vidne til problemerne uden at reagere på det.

Udenrigsministeren fremførte, at FN's forsøgte at få alle parter i tale for at lave en samlingsregering, der kan føre frem til et valg og en inkluderende proces. Det var svært, men der var en skrøbelig optimisme. Flygtningekrisen var ganske rigtigt voldsom og en stor opgave for Italien. På det sidste rådsmøde for udenrigsanliggender var der en overordnet drøftelse af sagen, og man udtrykte vilje til at være solidarisk med Italien ved at yde hjælp til modtagelse og håndtering af flygtninge, bl.a. gennem Frontex 2. Forhandlingerne derom lå dog under justitsministrenes ressort.

5. Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT)

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3382 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Holger K. Nielsen havde læst i den kommenterede dagsorden, at der skulle vedtages en fælles holdning til NPT-konferencen i New York. Det var glimrende. 5 år tidligere havde der været en stor debat om de taktiske atomvåbens afskaffelse. Levede den debat stadig?

Udenrigsministeren sagde, at det handlede om forhandlinger om ikkespredning og nedrustning af a-våben. Rådskonklusionerne var helt på linje med de danske fokusområder ved NPT-konferencen, hvor man fra dansk side arbejder for konkrete, effektive og pragmatiske skridt, dvs. nedrustning i Mellemøsten, Europa etc. I den aktuelle situation med anspændthed mellem stormagterne er der stor forskel i tilgangen mellem atommagter på den ene side og de alliancefrie lande på den anden. Man forventede, at det ville give problemer på konferencen og gøre det svært at nå længere. Den danske position var den samme, som dengang Holger K. Nielsen var udenrigsminister, dvs. at man skubber på alle mulige steder i forsøget på opnå nedrustning og fjerne så mange a-våben som muligt.

Holger K. Nielsen gentog sit spørgsmål om substrategiske kernevåben: Lever den europæiske debat om dem stadig?

Udenrigsministeren bekræftede, at der var en stor debat om de humanitære konsekvenser af a-våben, men at der var to lejre i spørgsmålet om en egentlig forbudstraktat, som vil omfatte de specifikke våben, Holger K. Nielsen spurgte ind til. Atommagterne er p.t. imod at fjerne de våben, så det er desværre overordnede spørgsmål, der dominerer forhandlingerne frem for spørgsmålet om specifikke våbentyper og tekniske a-våben. Ministeren ville gerne undersøge sagen, og ministeriet kunne lave et notat, hvis det havde interesse.

Punkt 6. Eventuelt

Nikolaj Villumsen nævnte det positive i, at Danmark havde besluttet at rydde miner ved Kobani i Syrien. Han håbede, at de tyrkiske myndigheder ville give tilladelse til, at arbejdet kunne påbegyndes, og han opfordrede ministeren til at påvirke sine europæiske kolleger i retning af også at afsætte midler til minerydning og genopbygning af byen. Et genopbygget Kobani kan blive et symbol på, at det godt kan betale sig at kæmpe mod ISIL. Nikolaj Villumsen ville også gerne vide, om ministeren så et perspektiv i, at man fra EU's side overvejer, hvordan man via FN kan hjælpe i den palæstinensiske flygtningelejr, Yarmouklejren, ved Damaskus.

Udenrigsministeren bekræftede, at man var nået til genopbygningen af Kobani. Han kunne meddele, at Folkekirkens Nødhjælp, der skulle hjælpe med minerydningen i området, havde fået alt på plads - inklusive tilladelser. Samme positive melding kunne han desværre ikke komme med om Yarmouklejren. I lejren sad 18.000 civile, og den var delvis besat af ISIL, delvis af Assads regime. Det var umuligt at nå ind til lejren med nødhjælp, og det var umuligt for civile at forlade lejren. FN's generalsekretær kaldte lejren et levende helvede. Udenrigsministeren var bange for, at EU ikke uden videre kunne ændre på det, idet det krævede muligheden for at etablere militære korridorer. Det står klart, at så snart FN har opnået det, bør EU være en del af hjælpen til lejren. Udfordringen var, at hvis man skulle tiltvinge sig adgang, var der tale om en militær løsning, og det ville kræve en FN-resolution og møde meget stor modstand fra medlemmer af FN's Sikkerhedsråd og i nabolandene.

Punkt 7. Siden sidst

Udenrigsministeren ville nævne to sager, som han forventede ville blive drøftet under frokosten.

Yemen

Udenrigsministeren: Udviklingen i Yemen er yderst bekymrende - ikke mindst den tiltagende humanitære krise og det massive antal af internt fordrevne. Vi har gennem længe tid set med bekymring på den shiarelaterede houthigruppens fremmarch i Yemen. Houthierne har med støtte fra ekspræsident Saleh bidraget til yderligere eskalation og har ikke udvist vilje til at indgå seriøst i de forhandlingsspor, der kører i FN-regi og i regionalt regi.

Det er nedslående at se, hvordan en ellers lovende transitionsproces nu er gået helt i stå i skyggen af den militære konflikt, som med den saudiskledede militæroperation også involverer andre lande i regionen. Det er også dybt bekymrende, at konflikten har øget råderummet for ekstremistiske grupper, ikke mindst i det sydøstlige Yemen.

Jeg forventer, at vi under frokosten vil drøfte, hvordan man kan fremme politiske forhandlingsspor, der kan få transitionsprocessen tilbage på sporet. Der er EU-opbakning bag den yemenitiske overgangsregering anført af præsident Hadi. Samtidig er der enighed om, at krisen kun kan løses politisk. Det følger linjen i FN's sikkerhedsrådsresolution, der blev vedtaget den 14. april 2015, og som indfører våbenembargo mod houthier og Salehstøtter og udvider sanktionslisten. Jeg forventer også, at vi vil drøfte konflikten negative implikationer for regionen og den yderst bekymrende humanitære situation, herunder behovet for etablering af humanitære korridorer for at komme den hårdt trængte civilbefolkning til undsætning. Der forventes eventuelt vedtaget rådskonklusioner, som udtrykker bekymring over situationen.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvad ministerens holdning til den saudiarabiske indblanding var. Og hvad burde EU's holdning til den være? Saudi-Arabien var ikke kendt for at gå op i menneskerettigheder og demokrati, og mange frygtede, at krigen var endnu en stedfortræderkrig. Det var tragisk for muligheden for fred i Yemen, hvis det var tilfældet.

Udenrigsministeren svarede, at han havde en vis forståelse for, at nabolandene havde følt det nødvendigt at gribe ind, men at han håbede, det ikke ville eskalere til en stor militær konflikt. Man skal være varsom med at hælde benzin på bålet, men i forsøget på at komme til forhandlingsbordet er det nødvendigt at sikre en form for balance i situationen.

Nikolaj Villumsen mente, der var risiko for, at der ville udbryde en sekterisk konflikt. Danske journalister havde rapporteret fra Yemen, at der var en udbredt vrede over Saudi-Arabiens indblanding. Hvad mente ministeren om risikoen ved den saudiarabiske involvering?

Udenrigsministeren bekræftede, at der var stor fare for en sekterisk konflikt i Yemen. Man kunne måske ligefrem sige, at den allerede var sekterisk, eftersom houthierne er shiamuslimer og drevet af også at varetage shiiternes interesser, og dem, de overtager de erobrede områder fra, er sunnimuslimer. På den anden side var det i Yemen til en vis grad lykkedes for de forskellige grupperinger at leve side om side, og det måtte også være endemålet. Houthierne for dog voldsomt frem og erobrede nærmest hele Yemen på kort tid, og derfor kunne man godt forstå, at saudiaraberne reagerede, da de nåede til grænsen. Men det var et militært svar, som han håbede ikke ville blive eskaleret eller stå i vejen for en politisk løsning med en regering med både sunnier og shiaer.

Irans atomprogram

Udenrigsministeren: Der forventes også en kort drøftelse under frokosten af den politiske rammeaftale, som E3+3 og Iran indgik den 2. april 2015 om Irans atomprogram.

Enigheden om rammeaftalen er et vigtigt skridt på vejen til at sikre, at Irans atomprogram alene har civile formål. Men jeg må understrege, at aftalen alene udstikker rammerne for en endelig aftale - den såkaldte Joint Comprehensive Plan of Action regarding Iran's Nuclear Programme. Det afgørende er fortsat at nå frem til den endelige og forhåbentlig omfattende aftale om Irans atomprogram inden udgangen af juni måned 2015.

Fra dansk side finder vi det positivt, at rammeaftalen ganske detaljeret udstikker parametrene for den endelige aftale. På den ene side skal aftalen lægge de nødvendige yderligere forpligtelser på Iran. På den anden side fremgår det af rammeaftalen, at den endelige aftale skal indeholde en proces for afvikling af FN-sanktionerne og de dele af EU's og USA's sanktioner, der hænger sammen med atomprogrammet. Der skal etableres en tidsmæssig sammenhæng mellem afviklingen af sanktionerne og Irans efterlevelse af de nye forpligtelser.

Der er grund til at fremhæve den væsentlige og konstruktive rolle som EU's høje repræsentant har spillet i processen, hvilket har været medvirkende til det foreløbige resultat. Med aftalen er der taget et vigtigt skridt, men det må fortsat forventes at blive en særdeles vanskelig forhandlingsperiode frem til den endelige aftale.

Lars Barfoed havde med ministeren tidligere drøftet de udtalelser, som Khamenei, den øverste åndelige og religiøse leder i Iran, havde fremsat i Teheran, kort tid efter den tidligere aftale var indgået. De var ikke opløftende, for han er imod en aftale og ikke tror på, at der kan etableres et samarbejde. På den anden side er der progressive kræfter i landet, der gerne vil et samarbejde med USA og med Vesten. Var ministeren enig i det? Og hvad kan man gøre for at støtte de progressive kræfter i Iran? Selv syntes han, at rammeaftalen var positiv. Måske endte det ikke med en endelig aftale, men det var bedre at gøre et forsøg end ikke at gøre noget. For ham at se var der ingen faldgruber i aftalen, og man får bedre tid til at forberede sig på en eventuel situation, hvor Iran har atomvåben.

Nikolaj Villumsen sagde, at det var meget positivt, hvis man kunne indgå en aftale, der forhindrer Iran i at få atomvåben, og som sikrer fred. Man kunne håbe, at det ville svække de ekstremistiske kræfter i det iranske regime og have en positiv indflydelse på området. Hvad var ministerens holdning til den israelske premierministers forsøg på at ødelægge muligheden for at opnå en aftale? Det understregede, at det var vigtigt at støtte processen både fra dansk og fra europæisk side, ligesom man generelt bør arbejde for at få en atomvåbenfri zone i Mellemøsten. Hvordan vurderede ministeren situationen i EU? Var der helhjertet støtte til fredsprocessen?

Udenrigsministeren sagde, at der er forskellige politiske virkeligheder i Iran. Dele af den politiske ledelse og primært den unge generation glæder sig meget over, at der ligger en aftale i horisonten. De ønsker at åbne landet og tiltrække investeringer udefra til fremme

af økonomisk og liberal udvikling. På den anden side var der politiske kræfter, som var bekymret over udsigten til en aftale. Man kunne tolke Netanyahu's udtalelser som et indenrigspolitisk signal om loyalitet over for de konservative kræfter og som en udenrigspolitisk melding til amerikanerne og Vesten om, at Iran er hård i filteren i forhandlingerne. Ministeren var dog ikke sikker på, at man skulle tolke det som et udtryk for, at Iran ikke ønsker en aftale, men erkendte, at det var svært helt at gennemskue.

Det var ingen hemmelighed, at Israel havde været skeptisk hele vejen igennem, men ministeren mente ikke, at det ville forhindre en aftale. Han kunne ikke se noget alternativ til at få styr på Irans atomprogram. En aftale vil forhåbentlig åbne mulighed for nogle seriøse drøftelser med Iran om Syrien, Irak og de mange konflikter, som landet har været en del af, men som det også kan være medvirkende til at opnå en varig fredsløsning på.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3383 (almindelige anliggender) den 21. april 2015

Udenrigsministeren ville gerne orientere om to punkter fra dagsordenen for rådsmødet vedrørende almindelige anliggender.

1. Ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3383 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EUU alm. del (14) – bilag 475 (fortroligt) (positionspapir til brug for udarbejdelse af Rådets ønsker til indholdet af en kommende inter-institutionel aftale)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 723, ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt den 9/3-15)

Udenrigsministeren: Sagen er på dagsordenen for rådsmødet i april, fordi der er et bredt ønske om at give Kommissionen inspiration forud for fremlæggelsen af et forslag om en interinstitutionel aftale (IIA), hvilket forventes at ske senere i denne måned, men der kan komme forsinkelser. I marts blev sagen drøftet på en uformel frokost i marginen af rådsmødet.

Som jeg tidligere har nævnt her i udvalget, forventes Kommissionen i 2015 at fremsætte forslag om en revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2003.

Fra dansk side støtter vi, at den interinstitutionelle aftale fra 2003 revideres. En aftale, der omfatter alle tre institutioner – Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet – er en god måde at få enighed om nogle grundlæggende principper for EU-samarbejdet. Fra regeringens side mener vi, at en ny IIA f.eks. kan bruges til at sikre, at Rådet bliver tidligt involveret i udarbejdelsen af Kommissionens arbejdsprogrammer. Jeg er sikker på, at Europa-Parlamentet vil have samme ønske.

Regeringen vil herudover arbejde for, at en ny interinstitutionel aftale adresserer en bedre reguleringsdagsordenen, der jo bl.a. skal forbedre virksomhedernes rammebetingelser og derfor har betydning for mulighederne for at få gang i den europæiske økonomi. Herudover er der et antal andre væsentlige tværgående emner, som efter regeringens opfattelse er vigtige. Det gælder inddragelsen af nationale parlamenter - som også har været drøftet her i udvalget og ikke mindst har haft formandens store interesse - transparens og åbenhed i arbejdet i EU's institutioner, men også f.eks. arbejdet med delegerede retsakter.

Vi vil selvfølgelig få lejlighed til at vende tilbage med flere detaljer i sagen, når Kommissionen har fremlagt sit forslag.

Formanden bakkede op om den nye interinstitutionelle aftale, men syntes, at den kunne blive markant skarpere på den nationale parlamenters rolle. Dagen før havde udvalget modtaget en fortrolig skrivelse om, hvad en sådan aftale kan indeholde, og i afsnittet om de nationale parlamenters rolle var der meget fokus på subsidiaritetsprincippet. Udvalget mente ikke, at man får så meget ud af subsidiaritetsinitiativerne, og der havde kun været et eksempel på, at det gav mening. Man ville hellere tiden på politiske drøftelser og på politisk input. Det lå også i de 23 forslag til initiativer til styrkelse af de nationale parlamenters rolle, at man i højere grad tillægger de politiske udtalelser betydning, at man får mulighed for at foreslå initiativer, så politikere kan have en mere proaktiv rolle og ikke bare være dem, der råber stop. Hvad angår et styrket Cosac-samarbejde, er det ikke tilstrækkeligt at tale om udveksling af god praksis; det handler snarere om at have en reel politisk debat. Hun appellerede dermed til ministeren om, at man puttede noget mere substans ind i det mere overordnede.

Formanden nævnte ligeledes, at udvalget ikke brød sig meget om de delegerede retsakter. De gør det vanskeligt at få den politiske debat. Det samme gælder udvikling, der har været med, at Europa-Parlamentet benytter førstebehandling og går så over til trilogforhandlinger, hvilket udelukker aktører - herunder de nationale parlamenter - fra at være med i diskussionen.

Udenrigsministeren kvitterede for input fra formanden og gav tilsagn om, at han ville tage det med i den løbende drøftelse. Fra regeringens side ønskede man også, at de nationale parlamenters rolle blev gjort klar. En interinstitutionel aftale var en oplagt lejlighed til at sørge for det. Det kunne f.eks. ske ved at tilføje noget tekst om tidlig inddragelse af nationale parlamenter og om vigtigheden af den politiske dialog. Selvfølgelig kan en sådan tekst ikke gå ud over, hvad traktaten foreskriver, men de proceduremæssige elementer kunne gøres mere klare, herunder at Kommissionen svarer fyldestgørende på alle udtalelser fra de nationale parlamenter. Han vidste, at der var flere andre lande, der delte den holdning, mens andre mente, at traktatens bestemmelser er klare. Parlamentet vil også have en holdning, men regeringen var enig i, at det godt kan præciseres.

Ministeren ville tage formandens kommentarer med i sit indlæg på mandagens møde. Og regeringen pressede også på for at få en mere systematisk inddragelse af nationale eksperter i udarbejdelsen af delegerede retsakter og en øget transparens omkring dem. Nogle gange gav de mening, men det er vigtigt, at de er funderet på eksperter inddragelse og på transparens.

Nikolaj Villumsen bad ministeren være opmærksom på, at der var en bred kritik i udvalget af den udbredte brug af delegerede retsakter. Formanden havde gjort meget for at inddrage de nationale parlamenter og det med en generel opbakning i udvalget. Hvad angik de gule kort, havde det ind imellem været et problem, fordi der er meget kort tid for de nationale parlamenter til at nå at råbe vagt i gevær, når noget er galt. Det var lykkedes at lave et gult kort angående strejkeretten på arbejdsmarkedet, men man skulle virkelig være vågen.

Udenrigsministeren sagde, at han også på tidligere møder havde noteret sig, at mere involvering af de nationale parlamenter var et bredt ønske i udvalget.

2. Ændret sammensætning af EU's Økonomiske og Sociale udvalg (ØSU)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender) den 21. april 2015, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2014) 0227

Rådsmøde 3383 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

3. FYROM/Makedonien

- *Evt. Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3383 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udenrigsministeren: Rådet ventes at vedtage konklusioner vedrørende den forværrede politiske situation i FYROM/Makedonien, hvor forholdet mellem regeringen og oppositionen giver anledning til stor bekymring. Dette gælder f.eks. den makedonske regerings tiltale mod oppositionslederen for forsøg på afpresning og mistanke om planlægning af statskup, og det gælder oppositionspartiets offentliggørelse af aflytninger, der ifølge oppositionen afslører en række grove og forfatningsstridige ulovligheder begået af regeringen.

Den aktuelle situation er ikke tidligere taget op i Rådet, men i lyset af de seneste måneders udvikling er der fra et stort antal lande ønske om rådskonklusioner, som bl.a. understreger vigtigheden af en tilbundsgående og uvildig undersøgelse af påståede ulovligheder, og som opfordrer parterne til at finde en bæredygtig løsning på den forværrede politiske situation.

Fra dansk side støtter vi den foreslåede fælles reaktion fra EU-kredsen på den bekymrende udvikling i FYROM/Makedonien. Det vil også være et klart signal om, at FYROM/Makedonien som kandidatland fortsat skal efterleve EU's kriterier, herunder Københavnskriterierne. Danmark støtter også det nylige initiativ til mægling mellem parterne gennem europaparlamentarikere, som foreslået af udvidelseskommisær Hahn. Samtidig er det klart, at en løsning på situationen må være baseret på makedonsk ansvar og ejerskab.

4. Eventuelt

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

5. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3381 (landbrug og fiskeri) den 20. april 2015

Formanden orienterede ministeren om udvalgets dilemma med hensyn til den tidlige forelæggelse af forslaget om økologi. Forslaget var meget åbent og ville give ministeren et meget bredt mandat, der kan ende ud i hvilket som helst forhandlingsresultat. Udvalget satte dog pris på at blive inddraget på et tidligt tidspunkt og få den tidlige politiske diskussion. Udvalget skulle i øvrigt have en principiel drøftelse med regeringen om, hvordan man håndterer de tidlige forlæggelser.

Med disse overvejelser i mente lod formanden det være op til ministeren at overveje, hvor vigtigt det var at indhente mandat på denne dag. Han havde måske allerede gjort sig nogle tanker om at komme tilbage til udvalget for at få et fornyet mandat.

Fødevareministeren syntes, at det generelt var god praksis at imødekomme ønsket om tidlige forelæggelser. Dog var han enig i, at økologiforslaget var meget åbent, og han vidste ikke, om det ville ende med at få en form, som man fra dansk side kunne sige ja eller nej til. Forhåbentlig ville forslaget være mere konkret lige før rådsmødet i maj, men han vurderede, at der formentlig stadig ville være udeståender til den tid, og at han også der måtte bede om et åbent mandat, der ville gøre ham i stand til at vurdere, om han skulle stemme for eller imod på det endelige møde. Han forstod udvalgets bekymring og syntes, at man skulle tage en indledende drøftelse og vente med mandatgivningen til før rådsmødet i maj.

Mette Bock kvitterede for, at ministeren havde planlagt en tidlig forelæggelse, men syntes, det var en god idé, hvis ministeren kom tilbage med et forhandlingsoplæg i maj. Liberal Alliance kunne nemlig ikke støtte forhandlingsoplægget i dets nuværende form, men partiets støtte ville ikke være udelukket, hvor forslaget blev mere konkret. Tidlige forlæggelser er overordnet set ønskværdige, men man må fra gang til gang vurdere, hvor åbent forhandlingsoplægget er, og om man i fald må vente med at afgive mandat.

Pia Adelsteen var helt enig med Mette Bock. Tidlige forelæggelser var gode til at kunne komme med politisk input, men i denne sag ville mandatet blive så bredt, at det ikke gav mening.

Per Clausen sagde, at man godt kunne give et foreløbigt mandat, men at han var åben for at vente. Økologiforslaget er meget kompliceret, og hvorvidt visse elementer falder ud til den ene eller den anden side, kan have en afgørende effekt på, om Danmark skal tilslutte sig eller ej. Han opfordrede ministeren til i et senere forhandlingsoplæg at forsøge at skitsere, hvilke muligheder der er, og hvordan resultatet kan ende med at blive.

Erling Bonnesen kvitterede ligeledes for, at ministeren ønskede at forelægge sagen til tidligt forhandlingsoplæg, men opfordrede til, at man undlod at give mandat samme dag. Det ville være godt, hvis ministeren kunne komme tilbage og skitsere mulighederne, så man kan styrke grundlaget for at nå nogle mere konkrete beslutninger på det kommende møde.

Formanden konkluderede, at ministeren og udvalget var enige. Ministeren ville dog stadig forelægge punktet med efterfølgende debat.

Fødevareministeren sagde, at han dermed ville forelægge punkt 1 om økologi, som han netop havde diskuteret med udvalget, og punkt 2 om fiskebestanden i Østersøen til forhandlingsoplæg. Punkt 5 om FN's skovforum ville han forelægge på vegne af miljøministeren.

1. Økologiske produkter

– Tidlig forelæggelse

KOM (2014) 0180, KOM (2014) 0178, KOM (2014) 0179

Rådsmøde 3381 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (13) – E 20 (EU-note af 2/4-14 om forslag til nye regler for økologisk produktion)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 731, senest behandlet i EUU 9/3-15)

- a) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,**
- b) **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union og**
- c) **Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter**

Fødevareministeren: Forslaget blev fremlagt af den tidligere landbrugskommissær, og Kommissionens oprindelige forslag var rent ud sagt problematisk, hvilket vi også har diskuteret flere gange i dette forum. Det lettiske formandskab og den nye landbrugskommissær, Phil Hogan, har gjort en stor indsats for at forbedre forslaget. Det gælder særlig i forhold til at sikre fastholdelsen af en række undtagelser, som er helt essentielle. Endvidere er brugen af delegerede retsakter reduceret i formandskabets kompromis. Det er vi også tilfredse med.

Lad mig fremhæve de punkter, som vi har fokus på: I forhold til økologikontrollen har formandskabet nu foreslået, at kontrolbestemmelserne fastholdes i økologiforordningen. Det har vi presset på for og er dermed meget tilfredse med. Derudover fastlægges der ikke særlige grænseværdier for uønskede stoffer og pesticidrester. Det har også været en mærkesag for os og ikke mindst noget, som sektoren og interessenterne har lagt meget vægt på.

Hvad angår dyrevelfærd, er der klart sket forbedringer, men på visse punkter så vi gerne en yderligere opstramning. F.eks. burde muligheden for kvæg i bindestalde gøres mere restriktiv.

I forhold til muligheden for at konventionelle dyr kan afgræsse økologiske naturplejearealer, har vi fra dansk side arbejdet aktivt for at fastholde den nuværende mulighed, og det ser heldigvis også ud til at lykkes.

Når det kommer til import af økologiske varer til EU, presser vi på for at fastholde det nuværende system med ækvivalens frem for Kommissionens forslag om, at tredjelande skal overholde EU's regler – altså direkte implementere EU's regler. Særlig for udviklingslande vil konsekvenserne blive uoverskuelige, hvis Kommissionens forslag vedtages. Det skal forbedres i kompromisteksten.

Vi havde også gerne set større fokus på miljø- og klimakrav. Men vi må også være ærlige og sige, at det er der ikke stor opbakning til fra de andre medlemslande. Kommissionens oprindelige forslag var et meget dårligt udgangspunkt, men alt i alt er formandskabet kommet ret langt i vores retning med kompromisteksten. Der er stadig ting, som vi skal have løst i forhandlingerne i Rådet. Derudover vil vi på en række punkter forhåbentlig også have en fælles interesse med Europa-Parlamentet i forhold til at forbedre forslaget.

Det, jeg ville have forelagt som forhandlingsoplæg, går derfor ud på, at man fra dansk side lægger afgørende vægt på at sikre udbredelsen af økologi, idet det tjener til at udbygge det økologiske dyrkede areal, til at løfte dyrevelfærden, til at forbedre miljøet og til at øge afsætningen af højværdiprodukter, idet man arbejder for

- et højt ambitionsniveau, idet økologi samtidig skal udvikles og udbredes, og udfasning af undtagelser i et realistisk tempo,
- at regelsættet gøres så enkelt som muligt,
- at kontrollen bevares som en procesorienteret kontrol fastlagt i økologiforordningen, herunder at detailbutikker og transportører fortsat kan undtages fra krav om økologikontrol, og at der ikke indføres særlige grænseværdier for pesticidindholdet i økologiske produkter,
- at kontrolværktøjer rettet mod opdagelse af svindel fastholdes og styrkes,
- at det fastholdes, at medlemsstaterne skal gennemføre en årlig fysisk kontrol, men er positiv overfor en øget mulighed for en risikobaseret tilgang,
- at der under visse betingelser opretholdes en adgang til afgræsning af økologiske arealer med ikkeøkologiske dyr,
- at dyrevelfærden forbedres, herunder forbedring af forholdene for dyr i bindestalde, samt forbud mod næbtrimning af høns,
- at et ændret importsystem ikke må begrænse markedsadgangen fra tredjelande og særlig udviklingslande på et urimeligt grundlag, og
- at brugen af delegerede retsakter og gennemførselsretsakter indrettes, så medlemsstaterne får indflydelse.

Det er også noget af det, jeg vil bede om, når jeg kommer retur i udvalget, og ligesom Per Clausen håber jeg, at jeg kan være mere specifik om, hvor de røde linjer kan ligge, og hvor kompromiserne lader til at være.

Pia Adelsteen påpegede, at man i Kommissionens arbejdsprogram havde sat en frist for at nå til enighed på forslaget. Derefter tilbagetrækkes det. Fristen er på 6 måneder, men hvornår udløber den? Der var blevet orienteret om sagen i december 2014 og igen i marts 2015, så tiden måtte da snart være gået.

Pia Adelsteen undrede sig over, hvorfor der i forslaget var lagt op til, at kvæg i økologiske mikrovirksomheder skal kunne opstaldes i bindestalde. Hvorfor skal mikrovirksomheder have lov, når alle andre ikke må? Hun ville også gerne vide, hvad man egentlig gav Kommissionen beføjelse til med denne formulering fra samlenotatet: "Med forslaget udvikles forordningens anvendelsesområde fra alene at omfatte varer på traktatens bilag 1, herunder fødevarer, til også at omfatte visse andre relaterede fødevarer og landbrugsprodukter, som f.eks. havsalt og pollen. Desuden får Kommissionen beføjelser til via delegerede retsakter at supplere og udvide forordningens anvendelsesområde." Der stod ligeledes, at "kompromisteksten viderefører de i dag gældende muligheder for, at ikkeøkologiske dyr under visse forudsætninger og i en begrænset del af året kan afgræsse økologiske arealer". Var det et stort problem at lade ikkeøkologiske køer græsse på øko-

logiske områder? Havde det noget med afføringen at gøre? Hun bad i øvrigt ministeren være mere præcis omkring, hvilke beføjelser Kommissionen får via delegerede retsakter. Pia Adelsteen havde hørt ministeren sige, at det er vigtigt at udbrede økologien, men på et samråd om NEC-direktivet med miljøministeren dagen før, havde hun talt med denne om, at flere økologiske landbrug giver en højere ammoniakudledning og dermed forurener luften mere. Var der ikke en konflikt med NEC-direktivet?

Per Clausen gav Pia Adelsteen ret i, at der var nogle modsætninger, som var reelle nok at forholde sig til. Han var dog glad for, at Dansk Folkeparti ikke ville kræve de økologiske malkekøer i stald året rundt af hensyn til ammoniakudledningen.

Det var nok meget godt, at der ikke skulle gives mandat på økologiforordningen, for det var svært at vurdere, hvorvidt det ville være bedre bare at beholde den gamle forordning. Ministeren havde formentlig ret i, at det var svært at gøre det store ud af klimakrav i forbindelse med tilblivelsen af en økologiforordning, men det var irriterende, fordi økologerne i Danmark lægger meget vægt på, at man kan håndtere nogle af de modsætningsforhold, som der er mellem den økologiske produktion og klimahensynet. Hvis ikke man indretter systemet således, at det kan håndtere både og, er der risiko for, at det heller ikke bliver løst på et senere tidspunkt. Man havde diskuteret, om der fortsat skulle være mulighed for nationale detailregler på de områder, som forordningen ikke dækker fuldt ud. Danske økologer så gerne muligheden for danske regler, der er mere vidtgående end dem i EU-forordningen. Det er sjældent, at landmænd kræver nationale regler, der er strammere end EU's, men der er en ambition om at fastholde troværdigheden til den økologiske produktion i Danmark.

Mette Bock sagde, at når økologerne og detailhandlen udtrykker stor bekymring, kan det ikke være et godt forslag. Hun tilføjede, at ministeren kendte Liberal Alliances kritiske holdning til delegerede retsakter.

Erling Bonnesen takkede for, at mandatafgivningen blev udskudt. Man taler om at gøre kontrollen mere risikobaseret og mindre generel. Kunne man få det bragt ind i overvejelserne og i arbejdet frem mod mandatgivningen?

Fødevareministeren svarede Pia Adelsteen, at fristen på 6 måneder udløber i juni måned, og at man derfor lagde op til at nå til enighed i maj. Fra dansk side er man imod bindestalde, og man mener ikke, at de er dyrevelfærdsmæssigt forsvarlige uanset størrelsen. De nye produkter var f.eks. færdigretter, havsalt, skin, huder og kork. Det var klart, at man skulle være præcis angående de delegerede retsakter. Man havde dog bevæget sig et stykke, fordi der som udgangspunkt var lagt op til, at meget mere skulle have indgået i de delegerede retsakter. Det var blevet begrænset, og ministeren ville søge at få det specificeret til det kommende møde i udvalget.

Ministeren sagde til Erling Bonnesen, at man fra dansk side går ind for at opretholde kontrollen, som den er, men man er med på, at det kan være smart at gøre den risikobaseret. Så det var også en dansk prioritet. Til Mette Bock sagde han, at det ikke var ramt helt ved

siden af at sige, at forslaget ikke var så godt. Der havde været mange problemer, og fra dansk side kunne man jo selvfølgelig ikke støtte det oprindelige forslag, der stod i modsætning til den generelle målsætning om mere økologi. Modsætningen mellem de miljøeffekter, som økologi giver, og klimaeffekterne var en velkendt modsætning. I Danmark har man et økologierhverv, der også arbejder ambitiøst med klimaproblematikken. Erhvervet har efterlyst krav i den henseende, hvilket gør det endnu mere ærgerligt, at der ikke har været opbakning til de klimahensyn, som Per Clausen efterlyste. Ministeren mente ikke, at klimahensyn ville passere i Rådet i første omgang, men ville dog ikke sige, at slaget var tabt, idet han havde en formodning om, at Europa-Parlamentet ville fremføre klimahensyn som en faktor.

Per Clausen pointerede, at det var bekymrende i sig selv, at Enhedslisten og Liberal Alliance var enige om, at økologiforslaget var dårligt. Ministeren havde håndteret det fornuftigt, men det var ærgerligt, at man fra EU's side ikke var parat til at bakke op om alle de udfordringer, som økologien står overfor. Det vil svække økologien på den lange bane.

Formanden syntes, det var godt at høre, at ministeren også på det økologiske område talte om risikobaseret kontrol. Hun bad ministeren forklare, hvad han byggede det på, at man alligevel bør fastholde det årlige, almindelige kontrolltjek. Hvad var omkostningerne ved det, og hvad var effekten af en sådan kontrol? Var det skatteborgerne eller økologerne selv, der skulle betale det? Det var jo nemmere for erhvervet at ønske det, hvis erhvervet selv betalte for det. Havde ministeren eksempler på andre erhverv, der gerne vil have tryghed, og derfor får foretaget kontrol på skatteborgernes regning?

Fødevareministeren svarede, at han havde mødtes med mange interessenter, og at det ikke var hans indtryk, at der grundlæggende var en efterspørgsel på mindre kontrol. Størstedelen af erhvervet er glad for den sikkerhed, det giver dem og forbrugerne. Han var enig i det generelle ønske om at ensrette og gøre produktionen mere effektiv og mere risikobaseret – både generelt og i forhold til økologi. Ministeren havde ikke tal på, hvad det koster at foretage kontrol i Danmark, men det er rigtigt, at det er skatteyderne, der betaler for den. Ministeren påpegede, at netop den økologiske produktion er meget afhængig af, at forbrugerne stoler på, at den lever op til de krav til miljø og dyrevelfærd, som producenterne også bruger i deres markedsføring. Derfor støttede ministeren, at man fastholder kontrollen, men kunne dog godt se formandens pointe i, at man gerne vil have det mere risikobaseret. Der måtte man finde en balance.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0614

Rådsmøde 3381 – bilag 1 (sammenfatning side 22)

EUU alm. del (14) – bilag 359 (side 543, senest behandlet i EUU 23/1-15)

Fødevarerministeren: Den nuværende plan for torsk tager hverken højde for den nuværende bestandssituation eller for fiskerireformen. Det er især positivt, at vi med forslaget definitivt afskaffer havdagene i Østersøen. Det vil gøre livet endog meget lettere for fiskerne.

Frankrig og andre medlemslande har sat spørgsmålstejn ved forslaget hjemmel i traktaten. De mener ikke, at Europa-Parlamentet skal involveres i beslutningen om elementer, der fastsætter mål, der indirekte har betydning for kvotestørrelsen. Vi synes, at den rette balance er fundet i kompromisteksten.

Grundlæggende har vi fra dansk side ønsket at sikre en gennemførelse af fiskerireformen, der giver et mere bæredygtigt fiskeri i Østersøen for alle de relevante bestande. Vi har lagt vægt på, at netop havdagene definitivt afskaffes, og at der gives mulighed for, at de lukkede perioder ændres.

Vi har støttet et stærkt regionalt samarbejde, så der på regionalt niveau kan tages beslutning om blandt andet tekniske regler. Vi har også arbejdet for, at der bliver fundet en løsning på logbogsregistrering af pelagiske og industrielle arter, som opbevares i løs vægt.

Der mangler fortsat rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om østlig torsk. Det betyder, at der ikke p.t. er mål for fiskeridødeligheden for østlig torsk eller en vurdering af behovet for de lukkede gydeområder. Tilsvarende er vi nødt til at se på mekanismerne for målene, særlig for den vestlige torsk. Der skal sikres en vis fleksibilitet.

Formandskabet vil her på rådsmødet forsøge at få opbakning til en såkaldt generel indstilling i Rådet. På det grundlag vil formandskabet forhandle med Europa-Parlamentet.

Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig et kompromisforslag, der kan nås enighed om, idet man arbejder for,

- at bæredygtig udnyttelse af kvoter fastlægges i form af et spænd af værdier for målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og ikke som enkelte værdier,
- at havdageordningen afskaffes, og at planen giver mulighed for ændringer af lukkeperioder og lukkede områder for fiskeriet efter torsk,

- at de overordnede rammer fastsættes af Rådet og af Europa-Parlamentet, mens man regionalt kan beslutte, hvordan den nærmere implementering mest hensigtsmæssigt gennemføres,
- at der findes en løsning på problemet om registrering af skøn over mængder af pelagiske og industrielle fangster, som opbevares i løs vægt,
- at opretholde de nuværende logbogskrav for fartøjer på 8 meter og derover, der fisker målrettet efter torsk, og
- at der bør foreligge en vurdering af den østlige torsk fra Det Internationale Havundersøgelsesråd, eller vi må finde en model for, hvordan det håndteres i kompromisteksten.

Pia Adelsteen sagde, at Dansk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Per Clausen spurgte, om der var mulighed for at opnå et forhandlingsresultat, der kan understøtte ønsket om at udvikle mere bæredygtige fiskeredskaber end f.eks. bundtrawl og understøtte udviklingen af kystfiskeri. I samlenotatet stod der, at "regeringen finder det samtidig vigtigt, at der forsøges opnået ensartede vilkår for fiskerierhvervet inden for de forskellige regionale farvandsområder i EU", men det afhang vel af beskyttelseskravene i de enkelte områder med udgangspunkt i områdets fiskebestand og natur- og miljøtilstande. Man kan ikke sige, at alle fiskere i Europa skal have samme vilkår, uanset hvor man fanger fisk, hvis forholdene er helt forskellige.

Enhedslisten var i almindelighed skeptisk over for delegerede retsakter, men Per Clausen havde forstået ministeren således, at landene omkring Østersøen skal være enige om, hvilke delegerede retsakter man vil lave. På den måde kan man undgå, at lande, for hvem forholdene i Østersøen er relativt irrelevante, ikke blander sig. I så fald var det o.k.

Mette Bock støttede ministerens forhandlingsoplæg.

Erling Bonnesen støttede forhandlingsoplægget. I sit hørings svar spurgte Danmarks Fiskeriforenings Producent Organisation "om det vil være muligt at opretholde overblikket over det samlede regelsæt for et fiskeri, når regler og enkeltstående regler udformes i kraft af delegerede retsakter." De delegerede retsakter havde været nævnt af flere, men Erling Bonnesen hæftede sig også ved, at muligheden for at opretholde overblikket kalder på, at man skal være ekstra opmærksom på, hvad man foretager sig på området. Han rundede af med at sige, at han glædede sig over, at havdagene var afskaffet, men kunne ministeren sige noget om, hvorvidt man kunne forvente regelforenkling inden for fiskerierhvervet? Hvilke initiativer forventede ministeren at tage i den henseende og ville han også tage fat i discardforbud?

Fødevarerministeren sagde, at det var korrekt, at de delegerede retsakter vil blive besluttet på baggrund af fælles indstillinger fra medlemslandene. Fiskerne ville blive inddraget i det forum, der hedder The Baltic Sea Fisheries Forum.

Per Clausen mente, det var uklart, om mandatet forholdt sig til ønsket om at opnå en god miljøtilstand i farvandet inden 2020. Hvad kunne ministeren sige om det? Han havde spurgt, om der var noget, der understøttede udviklingen af kystnært fiskeri og naturskønne redskaber. Og til afklaring ville han også gerne vide, hvad ministeren mente med følgende formulering fra samlenotatet: "Regeringen finder det samtidig vigtigt, at der søges opnået ens vilkår for fiskerierhvervet inden for de forskellige regionale farvandsområder i EU." Hvis forholdene er vidt forskellige og med forskellige fiskebestande, ville det være dumt med en ensretning, der er baseret på, at man vil have ens vilkår for fiskeri. Han havde svært ved at forestille sig, at ministeren skulle mene noget så ufornuftigt, men ville gerne have ministerens kommentar.

Fødevarerministeren sagde, at det selvfølgelig var vigtigt at tage hensyn til bæredygtigheden, men at det ikke var formuleret mere præcist. Det var fornuftigt at sikre, at man med enklere regler kan gøre det nemmere at være fisker, og at man på tværs af regionale aftaler kan finde enighed, men det var meget nemmere sagt end gjort, for man må gå ud over lovgivningens formål. Og der er forskelle mellem regionerne og endda inden for den enkelte region, der kan gøre det svært. Ministeren mente dog, at man havde fundet en balance. Hvad angik de redskaber, som Per Clausen nævnte, var det rigtigt, at de ikke var en del af forslaget.

Per Clausen takkede ministeren for at have svaret præcist på hans spørgsmål og beklagede, at svaret gjorde, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

3. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Kenya

– *Tidlig forelæggelse*

Rådsmøde 3381 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Se punkt 4.

4. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Tanzania

– *Tidlig forelæggelse*

Rådsmøde 3381 – bilag 1 (samlenotat side 36)

Fødevarerministeren: Jeg tager punkt 3 og 4 sammen. Det drejer sig om at give Kommissionen mulighed for at indlede forhandlinger om at indgå fiskeripartnerskabsaftaler med Kenya og Tanzania. EU har i dag ikke aftaler med de to lande, og begge aftaler vil hovedsageligt omfatte fiskeri efter tun i Det Indiske Ocean.

Vi holder os til den tilgang, som der var enighed om i Fødevarerudvalget tilbage i januar 2011, hvor der blandt andet blev lagt vægt på at sikre et bæredygtigt fiskeri og menneskerettigheder. På det grundlag vil vi støtte, at der indledes forhandlinger.

Per Clausen sagde, at det ingen hemmelighed er, at der er mange udfordringer forbundet med fiskeriaftaler med de afrikanske lande. Man kan frygte, at det, når det kommer til stykket, handler om at sikre, at EU's fiskere kan fange fisk ud fra den afrikanske kyst. Hvis man virkelig ønsker at skabe udvikling, beskæftigelse etc., måtte det dog handle om at udvikle det lokale fiskeri. Han bad ministeren være meget opmærksom på, at man insisterer på vigtigheden af den lokale udvikling.

5. Udkast til rådskonklusioner vedrørende det 11. møde i FN's Skovrum (UNFF 11) i New York den 4. – 15. maj 2015

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3381 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 735, senest behandlet i EUU 9/3-15)

Fødevarerministeren: Punkt 5 om FN's skovforum forelægger jeg for miljøministeren. Der vil jeg henvise til samlenotatet.

UDG. 6. Kommissionens delegerede forordning (EU) .../... af 20.2.2015 om ændring af forordning (EF) nr. 376/2008 for så vidt angår forpligtelsen til at fremlægge importlicens for landbrugsethanol og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2336/2003 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 670/2003 om specifikke foranstaltninger vedrørende landbrugsethanolmarkedet

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3381 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

Punktet var udgået.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger under eventuelt.

Mødet sluttede kl. 13.06